REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următorele
BIROURI de ANUNŢURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA" iese în fiecare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 81. Braşov, Miercurĭ 10 (23) Aprilie. 1902.

Incercărĭ desperate.

(a) Un fost ministru-preşedinte al Ungariei, care a condus afacerile publice ale ţĕrii pe timpul când Maghiarii şi-au serbat aniversarea milenară pe aceste plaiurĭ, deşi nu prea meşter al condeiului, s'a avĕntat dilele trecute sĕ scrie şi el un articol despre tripla alianţă şi despre rolul monarchiei în acéstă alianţă.

Dincolo de Leitha — spunea fostul ministru-preşedinte — nu póte avea tripla alianţă nicĭ un radim. Adevĕratul punct de gravitaţie şi singurul sprijin al triplei alianţe se află dincóce de Leitha.

Şi pe ce îşĭ basa acest bărbat de stat argumentaţia sa?

Pe faptul — dicea el — că dincolo nu este stat unitar, pe când dincóce avem un stat unitar — maghiar.

Dincolo se hărţuiesc diferitele naţiunĭ între sine, pe când dincóce stăpânesce naţiunea maghiară, „singură alcătuitóre de stat".

Şi décă în momentele de faţă Ungaria n'ar fi încă în tóte închieturile sale stat naţional maghiar, o! acésta nu formézā nicĭ o piedecă pentru energicul ex-preşedinte, căcĭ într'o convorbire avută cu un fruntaş diplomat german a primit cartabianca de maghiarisare faţă cu Saşii, ér încât pentru celelalte popóre, nu se mai întrébă, décă vor seu nu vor a renunţa la limba lor şi la fiinţa lor etnică, dór puterea legislativă şi esecutivă este în mânile lor şi maghiarisarea popórelor de sub coróna sfântului Stefan încurênd trebue sĕ se desĕvêrşéscă.

Ast-fel vedem pe faimosul „om de fer" — căcĭ toţĭ sciu, credem, că e vorba de Banffy — căutând justificarea mĕsurilor de maghiarisare din trecut şi viitor în necesitatea ataşării Ungariei la tripla alianţă.

Dér Banffy s'a dus şi póte nu se va mai întorce. Espunerile sale sunt nisce cântece postume, lipsite de orĭ-ce sancţiune — va dice cine-va.

Din pĕcate însĕ şi actualii detentorĭ ai puterii sunt obsedaţĭ de halucinaţiunea, de care este stăpânit Banffy.

Coloman Szell a declarat în camera deputaţilor, că nu cunósce naţionalităţĭ în acéstă ţéră şi că cestiunea de naţionalităţĭ nu esistă în Ungaria, aşa cum esistă în alte ţĕrĭ.

Ér ministrul instrucţiunei publice a declarat dilele acestea, că din legea naţionalităţilor nu va esecuta nicĭ o literă, décă acéa ar fi în contradicere cu spiritul ei, care spirit îĭ presentă ţéra pe care o guvernéză, ca pe o ţéră unitară maghiară. Şi în consecinţă emite ordine, conform cărora catecheţii românĭ sĕ fie siliţĭ a preda copiilor românĭ religia în limba maghiară.

Pe când însĕ acestea se petrec în interiorul ţĕrii, — în străinătate, bărbaţĭ luminaţĭ şi cu sentimente elevate vorbesc cu simpatie despre fraţii lor latinĭ din munţii Carpaţilor şi din văile, unde au fost aduşĭ înainte de asta cu două miĭ de anĭ şi unde şi-au păstrat caracterul nĕmului lor cu tóte adversităţile, prin carĭ au trecut.

Tinerii românĭ sunt îmbrăţişaţĭ la Roma şi sĕrbătoriţĭ ca fraţĭ, ér diarele maghiare trebue sĕ constate cu durere, că legitima apĕrare ce o desfăşóră Românii pentru menţinerea caracterului lor etnic, este salutată cu aplause şi întêmpinată cu adrese de încuragiare.

Irlandesii s'au luptat sute de anĭ în potriva opresiunei naţionale engleze. Prin confiscarea proprietăţii lor aduşĭ la sapă de lemn, ei totuşĭ n'au putut fi îngenunchiaţĭ, ér prin şcólele străine forţaţĭ a renunţa la limba şi cultura lor, ei totuşĭ n'au încetat a spera restituirea ei.

Ér pe naţiunea cea mare germană, care a apelat la mĕsura estremă de a impune Polonilor învĕţarea religiei într'o limbă pentru dênşii streină, — i-au dat de ruşine nisce copii nevrîstnicĭ.

Atât de tenace este o naţiune, când e vorba de apĕrarea limbei sale.

În zadar vor apela deci foştii miniştri la justificărĭ desperate pentru utopiile lor şi înzadar vor declara actualii miniştri, că nu cunosc cestiune de naţionalitate în Ungaria.

Adevĕrul este palpabil şi nu se póte tăgădui:

Cestiune de naţionalităţĭ esistă, cât timp vor esista naţionalităţile.

Şi după un trecut de două miĭ de anĭ, Românii în special nădăjduesc, că vor avé un viitor cel puţin aşa de îndelungat ca trecutul lor!

Din Bucovina. „Deşteptarea" din Cernăuţĭ se ocupă în primul sĕu dela 20 Aprilie cu stările din diecesa gr.-or. a Bucovinei. Spune, că succesor al reposatului mitropolit va fi numit probabil P. S. Sa episcopul Dr V. *Repta*. Devenind astfel vacant postul unui archimandrit de scaun, eventual şi un post de consilier consistorial, Rutenii mişcă tóte pietrile şi fac planurĭ pentru ocuparea acestor posturĭ însĕmnate prin ómenĭ de ai lor. Implinindu-se cererile Rutenilor, ei ar avé între patru consilierĭ consistoriali sistemisaţĭ treĭ Rutenĭ, ér Românii numai unul. Rutenii calomniază în tótă forma pe d-l *Calinescu* cu scopul de a-l discredita în public şi înaintea forurilor competente, pe când sciut este, că nu-ĭ în întrégа diecesă un bărbat, care ar puté concura cu d-l Calinescu la postul de archimandrit de scaun şi de vicar episcopesc. Trecerea cu vederea a archimandritului Călinescu ar constitui un cumplit nerespect faţă de biserica gr.-or. din Bucovina şi o ne mai pomenită nedreptate.

Doi advocaţĭ saşĭ daţĭ în judecată. Advocaţii saşĭ din Bistriţa Dr. Carl *Lang* şi Dr. Gustav *Kelp* au arborat la 1898 stégul săsesc (albastru-roşu), pentru care „contravenţie" zelosul hyperpatriot din capul poliţiei din Bistirţă i-a pus la amendă. Pe basa acestei amende camera advocaţială din Târgul-Mureşului a dat pe cei doi advocaţĭ în judecata consiliului disciplinar al camerei. Inculpaţii au recurat la Curie, care la rêndul sĕu a confirmat procedura camerei, aşa că li s'a comunicat acuma darea în judecată pe motiv, că au întrebuinţat un steag strĕin, ceea ce însemnéză desconsiderare colorilor maghiare, pe carĭ — în urma jurămêntului lor de advocaţĭ — sunt obligaţĭ a-le respecta mai mult, decât orĭ cine. — Actul este datat din 17 Februarie 1902 şi este semnat de preşedintele Csongvay şi de secretarul Dr. Lanyi.

Un „gravamen" maghiar. „Pester Lloyd" şi alte diare maghiare anunţă, că în Paris s'a constituit acum de curênd o reuniune internaţională de binefacere, al căreĭ preşedinte este *Casimir Périer*, fost preşedinte al republicei francese. Acéstă reuniune a hotărît sĕ formeze un comitet esecutiv de 14 membrii, astfel ca fie-care stat sĕ fie representat printr'un membru. De óre-ce însĕ sunt mai multe state, Ungaria şi Austria au fost luate ca un singur stat. Ungurilor, firesce, nu li-a convenit acésta şi prin contele Geza Teleki, membru maghiar al acestei societăţĭ, au protestat dicênd, că Ungaria este stat independent. La stilisarea protestului, cum spun foile din Pesta, a colaborat şi contele Apponyi. Foile unguresci dau mare vină Francesilor, că pe Maghiarĭ îĭ pun într'o căldare cu Austriacii.

De Gubernatis către studenţii românĭ.

Étă — în traducerea „Universului" — o parte din frumosul discurs rostit de profesorul universitar *de Gubernatis*, în ultima şedinţă a congresului studenţesc „Corda Fratres". Cunoscutul filoromân s'a

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.".

Restignirea lui Isus.

(Din romanul „Sĕ-L urmăm!", de H. Sienkiewicz).

Inderĕtul tâlharilor mergea Isus din Nazaret, între doi soldaţĭ. O mantie de purpură era aruncată pe de-asupra vestmintelor lui, şi de pe capul luĭ, încins cu o cunună de spinĭ, picura sânge. Picăturile roşii îĭ curgeau încet pe faţă, şi unele i-se închegau pe frunte, asemenea unor bóbe de măceş, orĭ mărgeanelor unor mătănii.

El era palid şi mergea domol, cu un pas slab, nesigur.

In mijlocul batjocurilor mulţimei, el părea adêncit într'o reverie, ce trecea peste hotarele lumei vizibile, desprins de pe pămênt şi surd la strigătele de ură, cu un aer de iertare ce întrecea mĕsura iertărei omenescĭ, de milă ce întrecea mĕsura milei omenescĭ, aureolat de infinit, sus de tot de-asupra relelor pămêntescĭ, blând şi suferind de marea suferinţă a întregului univers.

— Tu eştĭ Adevĕrul! — murmurară buzele tremurinde ale Anteii*).

Cortegiul se afla în minutul acesta aprópe de tot de lectică şi se oprise chiar o clipă pentru a îngădui soldaţilor din frunte sĕ-şĭ croiéscă drum cu forţa.

Antea vedea acum pe Nazariteanul la câţi-va paşĭ de dênsa. Ea vedea adierea vêntului jucându-se în pĕrul lui, reflectările roşiatice ale mantiei luĭ cădênd pe faţa-ĭ palidă şi diafană.

Mulţimea, care se năpustea în spre dênsul, împresură cu un cerc strîmt pe soldaţĭ, carĭ trebuiră sĕ-şĭ întindă arcurile pentru a-l feri pe osîndit de furia poporului.

Pretutindenĭ se înălţau pumnĭ încleştaţĭ; se vedeau ochĭ ieşiţĭ din orbite, dinţĭ lucioşĭ, bărbĭ în desordine, buze spumând bale şi scuipând blăstĕm.

*) Antea era soţia patricianului roman Caius Septimius Cinna şi fiica lui Timon de Athena, un filosof, care trăia în Alesandria. Antea era suferindă şi avea visionĭ La sfatul unui medic evreu, Iosif, fiiul lui Khusa, se mută la Ierusalim cu soţul sĕu, unde la învitarea procuratorului Pontius asistà la scena restignirei.

El aruncă o privire circulară, ca pentru a întreba: „Dér ce v'am făcut?" Apoi, îşĭ ridică ochiĭ către cerĭŭ şi se rugă.

— Antea! Antea! strigă Cinna.

Dér ea nu părû că-ĭ aude chemarea. Lacrimĭ marĭ curgeau pe obrajii ei. Ea îşĭ uită bóla; uită, că de-atât amar de dile, nu-şĭ părăsise lectica. Se sculă şi străbătută de fiorĭ, ca ameţită de milă, de compătimire, precum şi de indignare împotriva acestei mulţimĭ în delir, ea începû sĕ smulgă zambilele şi florile de mĕr şi sĕ le arunce sub piciórele Nazariteanului.

Acesta îşĭ plecă privirea pe figura palidă, bolnăviciósă, a tinerei femei, şi buzele lui se mişcară, ca pentru o binecuvêntare.

Antea cădû pe pernele lecticei. Se simţia inundată de un torent de lumină, de bunătate, de speranţă şi de fericire, şi încă optă murmură:

— Tu eştĭ Adevĕrul!

Apoi, din nou, lacrămile îĭ ţişniră din ochĭ.

Osînditul trecuse deja, şi fû condus către locul, pe care într'o scobitură a stâncei trebuiau sĕ se înalţe crucile.

Mulţimea i-l ascunse o clipă; dér locul supliciului fiind ridicat, Antea îl revĕdû în curênd faţa palidă şi cununa de spinĭ.

Legionarii trebuiră érăşĭ sĕ recurgă la bastóne pentru a împinge la distanţă cuviinciósă mulţimea, care stânjenea pregătirile esecuţiunei. Cei doi tâlharĭ furâ suiţĭ pe crucile laterale. Pe vêrful celei din mijloc era lipită o tăbliţă albă, cu marginele agitate de vêntul, ce începuse sĕ sufle.

Când soldaţii se apropiară de Nazaritean şi-ĭ scóseră vestmintele, strigăte se audiră printre privitorĭ:

— Rege, rege, nu te lăsa, rege! Unde-ţĭ sunt legiunile?... Apĕră-te!...

Cu aceste urlete se amestecară hohote de rîs.

Par' că tótă colina stâncósă era sguduită de-o formidabilă rânjire.

Intre acestea osânditul fû trântit la pămênt, pentru a i-se pironi mânile de bârna, cu care va fi ridicat pentru a-l sui sus pe stêlp.

In minutul acesta, un om aşedat nu departe de targă şi îmbrăcat cu antereu

adresat mai întâiŭ representanţilor studenţimei române cu următórele cuvinte:

„Eu vě esprim cele mai cordiale mulţumirĭ pentru graba şi generositatea, cu care aţi alergat, ca sě faceţĭ mai frumos şi mai solemn acest prim congres al fraţilor voştri italienĭ.

„Am avut deja un semn admirabil de anticul foc roman, ce vě înflăcăréză, când acum vre-o doi anĭ un frumos grup de patrioţĭ românĭ, conduşĭ de marele latin Vasile Urechie, de ilustrul archeolog Tocilescu şi de onorabilul Holban, a venit din Bucurescĭ cu o pietate filială, sě depue o cunună de bronz la piciórele columnei lui Traian; şi decă Urechiă n'ar fi fost prea repede smuls dela dragostea patriei vóstre şi dela gratitudinea nóstră, el v'ar fi călăuzit şi adĭ, cu tînĕr entusiasm, la acest nou rit de *înfrăţire latină*. Urechiă, bunul, marele Urechiă, nu mai e; dér frumosul lui foc e încă viu şi continuă sě încăldéscă piepturile vóstre generóse.

„Drapelul român, care adĭ voi aţi dorit sě fâlfăe pe Capitoliu şi pe care l'aţi consemnat tinerimei latine, ca sě-l păstreze, e anticul drapel de civilisaţie latină, drapelul lui Traian, care vi-l'a predat, după ce a învins Dacia, numai spre a face din voi cele mai credinciose sentinele ale imperiului contra năvălirilor barbare, după cum, mai târdiu, aţi fost credincióse sentinele ale Europei civilisate în contra năvălirilor Turcilor; al acelui Traian, dic, un latin din Spania, care în Dacia vóstră, a transferat din Italia nouě colonii de soldaţĭ agricultorĭ latinĭ.

„După cum Iuliu Cesar învinsese mai întâiŭ şi apoi chemase la beneficiul civilisaţiei Galiile, după-ce le-a esperimentat marile virtuţĭ de rĕsboiŭ, tot aşa Traian a întins graniţele civilisaţiei romane în întréga Dacie, în aşa chip, că, decă Ovidiu în loc de timpurile lui August, ar fi trăit în timpurile lui Traian, nu s'ar fi plâns atâta, că se află în ţéră de exil. Şi latinitatea vóstră s'a menţinut Românilor, în limbagiŭ, în instituţiunile civile, dér mai vie încă în căldura afecţiunei, cu care cântaţĭ într'una *alma mater*, aceea, pe care o numiţĭ aşa de dulce, cu drăgăstosul şi mişcătorul cuvênt de „mama Roma".

„Şi Roma, care adĭ vě îmbrăţişéză prin cuvintele ilustrului ei primar şi ministru al Luminei, e într'adevĕr a vóstră, şi mai mult a vóstră, decât a altor popóre latine, fiind-că voi o recunósceţĭ şi o glorificaţĭ mai adesea; şi ea vě întinde acum maternele sale braţe şi vě primesce la sînul ei ospitalier, şi de aci înainte vě va ţine mai strîns de dênsa, dic mai tare, mai indisolubil.

„Acésta mě simt îndatorat adĭ a vě spune în numele tinerilor fraţĭ italienĭ; acésta eu vě repet, pe deplin convins, în numele meu, cunoscênd mai de-aprópe, care e sufletul vostru şi care e valórea vóstră".

Congresul din Roma — în lumină maghiară.

Diarele maghiare au publicat nisce dărĭ de sémă tendenţióse asupra congresului din Roma. Am promis, că vom reveni asupra lor şi ne împlinim astădĭ promisiunea, reproducênd din „Alkotmany" articolul referitor la acel congres şi întitulat de numitul diar: „Acţiunea română desarmată" (A leszerelt román akció". — Nr. dela 16 Aprilie).

„Pentru a prepara viitorul congres studenţesc, secţiunea italiană a federaţiunei „Corda Fratres" a ţinut congres naţional în Roma. La acest congres studenţii dacoromânĭ au trimis delegaţĭ, carĭ aveau de gând sě se fraterniseze în stil mare cu fraţii italienĭ, căcĭ dór şi ei sunt Romanĭ, şi ei se încércă cu mânĭ cu piciore a-şĭ acapara drept străbunĭ pe stăpânitorii lumei; este evident decĭ, că au dreptul la o fraternisare cât se póte de călduróså.

„Şi mai au dreptul a-se năpusti asupra barbarilor Maghiarĭ, carĭ însě acuma au fost şi mai şireţĭ, decât Romanii cei civilisaţĭ, au stricat de-abinele veselia familiară a nobililor Romanĭ.

„Am amintit deja, că studenţii din Bucurescĭ au vrut sě predea fraţilor italienĭ un stindard, pe care l'au şi predat. Însě secţiunea maghiară a federaţiunei „Corda Fratres" a vĕdut, că aicĭ se prepară ceva contra nóstră şi a trimis ca delegaţĭ la Roma pe preşedintele Szemenyey Kornel, pe secretarul Göőz Arpad şi pe şeful consulatuluĭ studenţesc din Budapesta, Margitay Ernő.

„Pe Maghiarĭ, carĭ în oposiţie cu Romanii cei civilisaţĭ, toţĭ vorbesc franţuzesce şi italienesce, Italienii i-au primit cu mare entusiasm. Ministrul Nasi, principele Colonna, Orlando şi alţĭ profesorĭ universitarĭ au manifestat un mare interes faţă cu dênşii. De geaba s'au încercat Românii a-ne tăgădui independenţa statului, nu au găsit credĕmênt şi disposiţia congresiştilor faţă cu acţiunea lor a devenit cu totul nefavorabilă, când profesorul Venturi la un banchet într'o substanţială cuvêntare a invocat istoria, care dovedesce simpatiile Italienilor cu Maghiarii.

„*Infrângerea Românilor* a fost completă când li-s'au respins propunerea făcută în sensul, ca congresiştiĭ sě pótă înscrie după plac în orĭ ce secţiune. Astfel domnii din Ungaria vor fi siliţĭ a participa în cadrul secţiei maghiare la congres şi tendinţele lor vor fi astfel paralisate.

„In şedinţa de încheiare au predat apoi „ominosul" stindard (Un alt diar spune, că o parte a stindardului era compus din colorĭ italiene, ér cealaltă din colorĭ române şi aveau inscripţia: *Italicis—sodalibus. Daciae-Romani—Fratres. D. D. Romae A. M.D.M.II.*)

„Italienii l'au primit destul de bucuroşi, însě la lungile discursurĭ (In ce limbă au vorbit, decă spuneţĭ, că nu se sciau nicĭ franţuzesce, nicĭ italienesce? — Culeg.) au strigat nerăbdătorĭ: *basta* (ajunge).

„Maghiarii au predat preşedintelui Iacchia o medalie de aur, declarând totodată, că ei nu cu frase, ci cu documentele istoriei îşĭ dovedesc frăţia. Acéstă declaraţie a fost acoperită cu îndelungate! aplause.

„Punctul culminant al şedinţei de încheiare a fost discursul lui *De Gubernatis*, care a ţinut o prelegere nu se póte mai splendidă despre dreptul public maghiar. Oratorul a zugrăvit dilele glorióse ale trecutului cu surprindĕtóre cunoscinţe şi n'a uitat nicĭ descrierea stării actuale a patriei nóstre.

„Ceea-ce a fost mai interesant în acest lucru era, că tocmai Românii au fost aceia, carĭ au rugat pe conte *sě ţină un discurs filoromân* şi în loc de acésta a accentuat lauda Ungurilor dela tribună, atât el, cât şi alţĭ oratorĭ (A se vedé discursul contelui de Gubernatis publicat la alt loc al diarului nostru — Red.)

„Aşa s'a sfîrşit fraternisarea Românilor şi aşa s'a născut din ea o pecetluire imposantă a amiciţiei maghiaro-italiene!"..

Suntem sigurĭ, că la darea de sémă tendenţióså şi falsă, ce s'a publicat ca la comandă în tóte diarele maghiare, se va rĕspunde din parte competentă.

SCIRILE DILEI.

— 9 (22) Aprilie

Domnilor abonaţĭ, carĭ nu şi-au reînoit încă abonamentul pe trilunlul acesta şi au rĕmas în restanţă, le atragem atenţiunea rugându-i sě binevoéscă a-se achita, ca sě nu li-se întrerupă trimiterea foii.

Administraţiunea.

Representanţa oraşului Braşov se va întruni mâne, 23 Aprilie n., în adunare generală, care eventual va continua şi poimâne 24 l. c. La ordinea dilei sunt 38 de obiecte.

Din Brad se scrie, că Il. Sa d-l Dr. Ilarion *Puşcariu*, archimandrit şi vicar episcopesc, a sosit acolo în 15 Aprilie şi a doua di a început sě visiteze gimnasiul, asistând la prelegerĭ prin clase.

O lămurire. Primim spre publicare următórele: *„Domnule Redactor!* Semnând apelul publicat în italienesce din ocasia declaraţiunilor cunoscute ale ministrului Wlassics — în modul următor: „Per la Direzione deela Sezione Rumena, Luciano Bolcaş, Vice-presidente S. S. della *„Corda Fratres"* — observ acum, că am dat ansă la o mică încurcătură. Póte mulţĭ se vor întreba, sciind, că la Paris amicul I. Scurtu a fost ales vice-president al Federaţiunei — cum de noi Românii avem doi vice-presidenţĭ? Nu aşĭ dori sě apar înaintea nimĕrui, ca şi când m'aşĭ lega de un titlu, ce nu-mĭ compete, şi pentru-că doresc ca toţĭ cei-ce pórtă interes faţă de lucrările nóstre şi mai ales colegii noştri sě fie bine orientaţĭ, fac cunoscut lucrul următor: Dela congresul din Paris încóce, unde amicul Scurtu a fost ales vice-president la Categoria Efectivă a federaţiunei — (sunt douě categorii: a membrilor seniorĭ şi a membrilor efectivĭ) — eu sunt „vice-president al senatului seniorilor Federaţiunei Internaţionale de studenţĭ „Corda Fratres". Am lucrat câte-va dile di şi nópte. ajutat de câţĭ-va amicĭ, pentru-ca sě facem ca apelul sě ajungă la Roma înainte de terminarea congresului ţinut acuma de curênd, ceeace am şi ajuns. Sě vede, că în graba cea mare titlul de mai sus — prea în stil spaniol şi de alt-fel — mi-a părut prea lung şi am preferit prescurtarea obicĭnuită la Federaţiune: Vice-presidente S. S. „Corda Fratres". (S. S. însemnă: Senatus Seniorum). Observ încă şi de astă-dată, că tot ceea-ce fac în numele Direcţiunei Secţiei Române, o fac ca substitut al amicului Ioan Scurtu, actualul Director general al Secţiei române. Vě rog domnule Redactor sě binevoiţĭ a da loc acestor lămurirĭ şi mulţumindu-vě pentru interesul ce arătaţĭ acţiunei nóstre, vě mai rog, primiţĭ asigurarea deosebitei stime cu care semnez, al d-vóstre.— *Viena*, în 19 Aprilie 1902. *L. Bolcaş*".

Consistoriul archidiecesan din Sibiiu a întărit cu unanimitate de voturĭ alegerea profesorului seminarial Dr. George *Proca* de protopresbiter al tractului Miercurii, şi a preotului Vasilie *Gan* de protopresbiterul Lupşei.

Dreptatea lui Szell. Ministrul unguresc de interne Col. *Szell* a refusat sě aprobe statutele reuniunei de cântărĭ a economilor românĭ, ce s'a înfiinţat de curênd în Satul-nou (Reva-Ujfalu). „Motivul" ar fi, că reuniunea n'ar corespunde scopului intenţionat în statute, ci sub masca de reuniune de cântărĭ ar servi alte scopurĭ. — Minunată logică.

Despre obiceiurile societăţii romane pe timpul lui Pliniu cel tînĕr a vorbit Sâmbătă la Academie d-l I. *Kalinderu*. D-sa arată, că în societatea romană se remarcă un început de emancipare al femeii, care lua parte la diferite petreceri, ce de obiceiŭ se ţineau séra.

Scrisorile lui Pliniu cel tînĕr sunt de-o mare importanţă pentru a cunósce inalta societate romană din acele vremurĭ. Arată categoriile în carĭ era împărţită societatea romană, vorbind apoi de etichetele, ce domniau la curţile împĕraţilor. Haina juca un rol însemnat în etichetă. Etichetele cele mai extravagante domniau mai cu sémă la curţile împĕraţilor. D-l Kalinderu vorbesce apoi de masa la Romanĭ arĕtând, că prea puţinĭ împĕraţĭ au obicĭnuit frugalitatea. Arată modul cum se organisa masa şi cum se împodobia sufrageria. Neron a cheltuit 800.000 lei pentru un pat de aur de sufragerie. Aceste sălĭ se mai împodobiau cu tot felul de obiecte de lux şi de artă. Mesele erau trei pe di. Se servia o nesfîrşită serie de mâncărĭ din cele mai rare. In tot timpul mesei cântau corurĭ de copii, ér mai târdiu veniau bufonii, piticii şi sclavele dănţuitóre. Conferenţiarul trece apoi la conversaţia la Romanĭ, care era mai liberă în timpul acestor mese fantastice. In alte împrejurărĭ spionagiul se practica pe o scară fórte întinsă. Moravurile degenerară din ce în ce, până când în fine creştinismul veni sě schimbe situaţia lucrurilor prin influenţa sa binefăcĕtóre.

O nouă carte a lui Mocsary a apărut de curênd în editura societăţii Franklin din Budapesta. Cartea pórtă titlul *„A közösügyi rendszer zárszámadása"*. (Bilanţul sistemului dualistic) şi combate pentru ideile partidului independist. După-cum spun foile din Budapesta, Mocsáry atinge şi *cestiunea naţionalităţilor*, pe care o tratéză tot în sensul obiectiv, prin care s'a distins şi altă dată.

Atentat în contra guvernatorului Varşoviei. *„Morgenzeitung"* din Viena află din Varşovia, că alaltă-erĭ nópte un student în vîrstă de 22 anĭ a tras trei glónţe de revolver prin ferestra palatului guvernatorului de-acolo. Guvernatorul a fost rănit la umĕr. Studentul fù arestat.

Cum va fi primit Loubet în Rusia. „Nowoje Vremja" publică programul serbărilor, ce se vor da în onórea lui Loubet. Peste tot locul pe unde va trece preşedintele, se vor ridica arcurĭ de triumf; la Cronstadt pe punctul de debarcare lângă arsenal, se va ridica un monumental trofeu de drapele rusescĭ şi francese, avênd între ele un colosal bust al lui Loubet. Ţarul va dărui ofiţerilor fie-cărei năvĭ francese din escadra, ce va înso̧ţi pe Loubet, câte un serviciu complect de masă în argint cu monograma imperială. Fie-care ofiţer, care va înso̧ţi pe Loubet dela Cronstadt la Petersburg, va avé un preţios dar dela primărie; preşedintelui consiliului municipal î̧i va dărui un album fórte bogat cu 12 aquarele din cele mai frumóse din Petersburg, executate de cei mai renumiţĭ artiştĭ ruşĭ.

Un alienat. Astădĭ, 22 Aprilie, în órele antemeridiene, un bărbat tînĕr de naţionalitate sas, cu numele Samuel Miess din Feldióra, avênd un acces de alienaţie furiósă, s'a repedit cu un briceag la maĭ mulţĭ trecĕtorĭ în apropierea casarmei de cavalerie. Furibundul a fost legat şi adus cu o trăsură la poliţie, de unde fù transportat la spital.

Mórtea unui prinţ domnitor. Din Greiz se depeşéză, că prinţul Enric al XXII-lea de Reuss, a murit.

Procesul falsificatorilor de bancnote dela Ploiescĭ neputênd fi terminat Sâmbătă, s'a amânat pentru astădĭ.

Incendiu la gara din Haţeg. Magazinul staţiunei Haţeg-Subcetate a luat foc Joi din nisce scântei eşite dela o locomotivă şi a fost mistuit împreună cu tóte mărfurile şi efectele. Fiind vênt mare, erau şi cele-lalte edificiĭ în pericol şi numai interveniri energice a pompierilor din Haţeg, ajutaţĭ de personalul liniei, se póte mulţumi, că incendiul a fost localisat. Paguba se urcă la 50.000 coróne. Intre păgubaşĭ se află mai mulţĭ comercianţĭ din Sibiiu.

---

alb, îşĭ acoperi capul cu cenuşe şi strigă cu o voce rĕsunătóre şi desperată.

— Eram lepros şi el m'a vindecat! Pe el îl rĕstignesce óre?

Antea se făcù ca cearceaful.

— L'a vindecat... Audĭ Caius!

— Vrei póte sě ne întórcem? întrebă Cinna.

— Nu, rĕmân.

O desnădejde nemĕsurată, sĕlbatică, îl cuprinse pe Cinna la gândul, că el nu recursese la Nazaritean pentru a-i vindeca soţia.

Dér, în momentul acesta, soldaţii înfipseseră pirónele în mânile osânditului şi începură sě le bată cu loviturĭ de ciocan. Se audi isbitura înăbuşită a fierului de fier, apoi sunetul deveni mai distinct de îndată ce vêrful pirónelor străbătù carnea pentru a intra în lemn.

Mulţimea tăcù din nou pentru a-se desfăta la plângerile, ce suferinţa trebuia sě smulgă de pe buzele Nazariteanului. Dér acesta rĕmâne mut, şi, pe colină, nu se audiau decât loviturile sinistre ale ciocanului.

(Va urma.)

Cameră de comerciŭ germană — în Bucurescĭ. Dintr'un raport al consulului general austro-ungar din Bucurescĭ aflăm, că luna trecută s'a constituit în capitala României o cameră de comerciu germană. (Localul: Str. Dionisie 62). Acéstă cameră de comerciu are de scop a da informaţii corporaţiilor comerciale şi industriale, precum şi firmelor germane asupra raporturilor din România.

Lână pentru institutul corecţional din Gherla. Pentru institutul corecţional din Gherla se cere până la *5 Maiŭ* 600 mm. lână sură de prima calitate. Din acéstă 300 mm. sunt de a-se furnisa până la sfîrşitul anului curent şi se va achita tot în acest an, restul de 300 se va furnisa în Ianuarie 1903 şi se va achita după primire, spălatul trebue făcut însĕ în tómna anului curent. A-se adresa la direcţia institutului.

In M. Uióra se va da o producţiune teatrală urmată de dans în sala băii eraríale, din partea tinerimei gr. cat. Lunĭ în 28 Aprilie st. n. a. c. a doua ḑi de Pascĭ. Inceputul punct la $7^1/_2$ óre séra. Venitul curat este destinat în folosul corului gr. cat. bisericesc din Mureş-Uióra. Preţul de intrare: Locul I: [de persónă 60 cr., locul al II-lea de persónă 40 cr., locul al III-lea de persónă 30 cr. Biletele de clasa I şi a doua sunt numerisate şi se pot cumpĕra séra la cassa băii eraríale. Suprasolvirĭ se primesc cu mulţămită şi se vor cuita pe calea ḑiaristicile. N. B. P. T. Public e rogat a-se provedé cu de ale mâncării de acasă; de beuturĭ bune se îngrijesce comitetul aranjator.

In fie-care familie cafeaua este indispensabilă; de aceea este în interesul fiecărei económe sĕ-şĭ procure acest articol de consum de calitate escelentă dela renumita societate fiumană pentru importul de cafea, de unde se trimite cu preţurĭ moderate cele mai fine sorturĭ de cafea. 5 klg. cafea Cuba cu 16 cor. 50 banĭ. 5 klg. Soersbaja amestecată cu 19 cor. 16 banĭ. Mii de scrisorĭ de recunoscinţă dovedesc calităţile superióre ale acestor cafele, dela societatea fiumană.

Convocare.

P. T. membrii ai societăţĭ române de diletanţĭ „Progresul" din Făgăraş, precum şi alţĭ bine voitorĭ ai acestei corporaţiunĭ, sunt poftiţĭ a participa la adunarea generală ordinară, ce se va ţiné în localul obicĭnuit (institutul Furnica) din Făgăraş, Duminecă în *4 Maiŭ* c. st. n. la orele 3 p. m.

Obiectele: 1. Deschiderea şedinţei 2. Constatarea membrilor îndreptăţiţĭ la votare 3. Alegerea comisiunilor 4. Raportul general al comitetului 5. Raportul cassarului 6 Censurarea acestor raporte şi referada comisiunilor 7. Curente şi propunerĭ diverse 8 Statorirea timpului proximei adunărĭ generale. 9. Inchiderea şedinţei.

Din şedinţa comitetului, ţinută în 16 Aprilie 1902 în Făgăraş.

I. Macaveiŭ, preşed. — *Costi Ioma*, secretar.

O pledoarie interesantă.

(Discursul d-lui **Delavrancea** în procesul Caragiale-Caion).

— Fine. —

D-l Delavrancea citéză un alt falsificat din cele mai îndrăsneţe, pe care Caion l'a publicat în „Noua Revistă Română" sub titlul: „Un rĕsboiŭ al lui Mircea în 1399". Aicĭ Caion a inventat o scrisóre a papei Bonifaciu XI (sic), în care vorbesce despre Mircea, care ar fi bătut nisce bande de Turcĭ. Caion a tradus o parte din acéstă pretinsă scrisóre a lui Bonifaciu, imitând fórte nedibaciu stilul curial. Se înţelege, că faptul a fost descoperit.

D-l Delavrancea mai citéză un document de perversitate în sarcina lui Caion. A publicat anume o broşurică de 18 paginĭ instilulată „Isus", numai pentru-ca sĕ pótă anunţa pe coperta ei, că ar fi apărut la Paris(!) tot din pana d-sale vr'o treĭ cărţĭ voluminóse în editura lui Retaux-frères. După acestea sfîrşesce aşa:

Şi să nu se învóce tinereţea. Ar fi o ofensă adusă tinereţei şi tinerimei. Tinereţea e graţiósă, e generósă, e entusiastă. Greşelile unui tînĕr se resimt de inocenţă şi desinteresare, ér nu de calcul de ură şi de perversitate. Copilărie e... să inventezĭ un autor, o dramă şi un traducĕtor, în scop d'a înjosi pe un scriitor ilustru?... Copilărie e... sĕ fabricĭ documente, sĕ le îngălbinescĭ la luminare, sĕ le imprimĭ cu litere cirilice, şi sĕ afirmĭ, că le-ai rupt dintr'un volum, pe care-l posezĭ făgăduind a-l dărui Academiei?... Copilărie e... sĕ inventezĭ documente istorice?.... Copilărie e... să anunţĭ lumei, că ai publicat deja trei volume în limba francesă?... Copilăria ar fi cel puţin desinteresată! La calomniatorul Caion în tot ce a făcut... interes, perversitate, patimă şi egoism! Are interes evident sĕ pară savant. Inşală „Noua Revistă Română". Are interes evident sĕ pară deja un scriitor însemnat. Publică pe coperta unei broşurĭ o serie de opere imaginare, ca şi cum ar fi editate de un librar din Paris. Décă ar fi isbutit sĕ înşele — şi acésta a voit — opinia publică, şi-ar fi săturat vanitatea şi ar fi crescut enorm în consideraţia lumei. Falsurile lui, dér, au logica perversului, ér nu capriciile inocente ale tinereţei.

Renumele lui Caragiale, operile lui Caragiale, spiritul lui Caragiale îl prigonesc, îi rĕscolesc ura. Simte un miserabil interes de a-şĭ potoli acéstă ură, provocată de invidie. Are un interes. Şi nu copilăresce caută sĕ şi-l satisfacă, căcĭ nu se opresce la critică, orĭ cât de rea, de murdară şi de înverşunată ar fi fost ea. Domnilor, se póte face o critică, dréptă séu nu. pătimaşe séu senină, o critică filologică, o critică estetică. Se póte sĕ urmărescĭ într'un autor pe lângă estetica luĭ şi etica lui, şi sĕ te ridicĭ la o critică filosofică. Mai mult, pe lângă tóte acestea raporturĭ se póte sĕ studiezĭ epoca omului, ca pe lângă omul în sine, sĕ stringĭ de aprópe tóte causele, carĭ au determinat idealitatea autorului şi natura intimă a operilor ca şi cum a-ĭ face un capitol din istoria naţională. Astfel s'ar înfăţişa critica cu aspectul, cam pretenţios, de critică scientifică.

Orĭ-care fel de critică s'ar fi încumetat acusatul sĕ încerce în contra lui Caragiale, şi orĭ-cât venin, de mititel neputincios şi rĕu, ar fi vĕrsat în cadrul încercărei sale, Caragiale ar fi rĕmas senin, ar fi surîs, cel mult póte ar fi aruncat vr'o scânteie de spirit, décă ar fi credut că patima adversarului meritá o scânteie din spiritul sĕu. Dér nimenĭ, domnilor, nicĭ în România, nicĭ aiurea, nu póte fi aşa de mare, încât un falş. combinat cu documente, cu probe de fapt, şi pus pe două colóne, sĕ nu-l expue la discredit şi la dispreţul publicului. Faţă de documente din care reese *furtul*, de orĭ-ce natură ar fi el, numai justiţia te póte apĕra, décă documentele sunt false şi tu nevinovat. Rĕspunsul lui Caragiale n'ar fi rĕsturnat faptele concrete, ba ar fi contribuit la desonórea lui. Numai justiţia este în stare sĕ salveze onórea cuiva, când calomnia şi falşurile sunt dovedite.

In politică violenţa, — une-orĭ confundându-se cu calomnia, — ura şi înverşunarea au esplicaţiunea lor, décă nu chiar scusa. Un om însemnat, înzestrat cu un temperament robust şi cu un real talent, în politică nu represintă numai voinţa lui, sentimentalitatea lui, aspiraţiunile lui, ci în-el se însuméză pornirile tuturor partisanilor. El e o sumă de voinţe, de sentimente, de aspiraţiunĭ, de credinţe. Şi patimele de pretutindenea, cu întréga sumă a impulsivităţilor se concentréză în acest campion. In faţa lui un adversar identic de covîrşit de tóte energiile sufletescĭ ale coreligionarilor sĕi. Din acéstă causă une-orĭ se întêmplă descărcărĭ de o violenţă estra-ordinară. In asemenea descărcărĭ, în confusiunea pasiunilor, une-orĭ scapără şi calomnia. Şi totuşĭ justiţia trebue sĕ-şĭ facă datoria, căcĭ altfel. sub pretext de patimĭ politice, moravurile s'ar scoborî şi mai mult, ér viéţa publică s'ar desonora până la sĕlbătăcie.

Dér în artă, în literatură, ce esplicaţiune uşurătóre ar avé calomnia?... Ura personală a unui invidios? Da. sciu că strălucitul talent al lui Caragiale a stîrnit, în căţi-va perniciosĭ, pasiunĭ órbe. Lumina lui stinge acele slăbuţe licăririĭ, slăbuţe ca fosforescenţele chibritelor trase pe un perete. Renumele lui, fără voia lui, proiectéză o umbră grósă peste unele nume, carĭ nu merită sĕ trăiéscă. Acésta este causa calomniei şi a falsurilor.

Cum, domnilor?... Un popor întreg admiră pe Caragiale... Admiraţiunea trece peste Carpaţĭ. Bunul lui nume trece peste hotarele némului românesc. Şi pe acest om sĕ-l acuzĭ, sprijinit pe falsurĭ, că operile lui sunt jafurĭ literare? Dér asta însemnéză a isbi în credinţa, în admirarea şi în fala Românilor! Şi ce s'ar fi întêmplat, décă criticul impostor n'ar fi fost prins? Ce s'ar fi întêmplat décă n'adunam noi acéstă mulţime de probe? O mândrie a ţĕrei ar fi fost veştejită, nu numai Caragiale înfierat! Şi ce ideie şi-ar fi făcut strĕinii de noi Românii? Că suntem un popor, care ne sĕrbătorim pungaşii, că glóriile nóstre se întemeiază pe jaf, că geniul nostru este o ruşine, că n'avem nicĭ consciinţă, nicĭ demnitate!

Şi când mĕ gândesc, că omul acesta a veghiat jumĕtate din nopţile sale pentru a ne crea o dramaturgie originală.... cu cât talentul lui e mai mare şi ostenéla mai covîrşitóre... cu atât calomnia e mai odiósă şi încercarea mai demnă de asprimea legilor! A! sciu, cunosc acusaţiunile puerile ce s'au adus lui Caragiale. — „Ai atacat Libertăţile Publice!" — „Ai batjocurit Constituţia!" — „Ai zeflemisit Egalitatea!„ — „Ai ponegrit Democraţia!" Nu, domnilor, spiritul profund şi ascuţit al lui Caragiale a denunţat şarlatania şi uşurinţa, a rechiemat la realitate pe naivii svăpăiaţĭ, a zugrăvit zăpăcéla şi denaturarea spiritului naţional. Rolul lui a fost de a contribui în parte la însănĕtoşirea vieţei nóstre publice. Şi în fond, în dramaturgia lui, nu e rĕutate, ci iubire. Caragiale nu urăsce pe Caţavencu, pe Dandanache, pe Ipingescu, pe conul Leonida. El nu-şĭ calomniéză nicĭ personajele create de el. Par'că îl vĕd retras într'un colţ, scânteindu-i privirea de pĕtrundere, surîdĕnd de sinceră şi bună plăcere: îşĭ ascultă eroii pretutindenea, cu dragoste îi studiéză, îi rotunjesce în mintea lui, îi descarcă de partea banal-indiferentă, şi îi reduce la sufletul lor real-estetic, eternreal. Aşa şi-a studiat tipurile; şi animat şi de o altă dragoste, de enorma dragoste de limba românéscă, s'a jertfit el, frământând'o pentru a-i spori viéţa, puterea şi farmecul. A muncit din greu, şi-a robit tot talentul şi tótă inteligenţa lui pentru fala nóstră a tuturora; şi trăind din greu n'a întins mâna niménui şi nu s'a plâns nicĭ-odată de ingratitudinea acelora de care a depins sórta poporului român, nicĭ de rĕtăcirea multora, carĭ n'au înţeles, că viéţa unui popor atêrnă nu numai de desvoltarea lui materială, ci şi de înălţarea geniului lui. Şi când Caragiale stă resignat la o parte şi trăesce din muncă aspră, cinstită şi demnă... sĕ-l isbim, sĕ-l pătăm... sĕ-l înfăţişăm lumei, ca pe un fur ordinar...? Il produce ceva teatrul, — teatrul lui care a înveselit şi însănĕtoşit, — sĕ-l calomniăm... sĕ comitem falsurĭ... sĕ-l jecmănim şi de acest venit, pentru care şi-a jertfit viéţa întrégă!... Caragiale a presentat, chiar în anul acesta, un volum la Academie... pe el!... sĕ convingem pe toţĭ, că e un scriitor de contra-bandă....

Dér termin, domnilor, rugându-ve sĕ nu perdeţĭ din vedere cine e calomniatorul şi cine e calomniatul; sĕ vĕ gândiţĭ la mijlócele întrebuinţate de calumniator pentru a pipăi bine gradul lui de perversitate: sĕ vĕ închipuiţĭ suferinţele morale ale calomniatului, cĕlĕtoriile şi cheltuelile pe carĭ a trebuit sĕ le facă cu adunarea probelor, pentru-ca pe lângă osînda, ce se cuvine vinovatului. sĕ acordaţĭ despăgubirile ce se cuvin nevinovatului, şi pe carĭ le-am formulat în scris în plângerea nóstră.

Mulţămită publică.

Din incidentul şedinţei festive a societăţilor de lectură a studenţilor dela gimnasiu şi şcóla comercială gr.-or. română din Braşov, ţinută în 3 Martie (13 Aprilie) s'au încassat cor., 204 şi 26 b. dela următorii domnĭ şi dómne, şi anume:

Internatul Reuniunei femeilor române din loc 10 cor., Ioan Săbădeanu 10 cor., d-na N. de Lemény 6 cor., N. Nica 5 cor., I. Ciurcu 5 cor.. Arseniu Vlaicu dir. com. 5 cor. Virgil Oniţiu dir. gimn. 4 cor., Dr. Aurel Mureşianu 4 cor., d-na Mazzuchi 5 cor., P. Dima prof. 4 cor., S. Stinghe 4 cor., D. Făgărăşan 4 cor., N. Iacobiciu colonel 4 cor., I. Avrigeanu 4 cor., I. Macsim 3 cor., d-na Burduloiu 3 cor., d şóra El. Dima 3 cor., Toma Giurgiu preot 3 cor., N. P. Petrescu 3 cor., Papp Károly 3 cor., d-na S. Damian 3 cor., C. Bardoşi 2 cor., Florea Preşmerean 2 cor., C. Muşlea 2 cor., N. Oncea jun. înv. 2 cor., I. Pricu 2 cor., d-na E. Muntean 2 cor., N. Stoicoviciu înv. 2 cor., I. Spuderca 2 cor., D. Marcea înv. 2 cor., I. Preşmerean 2 cor., I. Băditoiu 2 cor., P. Pop., jud. 2 cor., I. C. Panţu prof 2 cor., Dr. S. Stinghe prof. 2 cor., G Vătăşan 2 cor., P. Pavel 2 cor., I. Petrovicĭ prof. 2 cor., I. Aron înv., 2 cor., N. Bârsan 2 cor., d-na P. Haler 2 cor., Dr. C. Lacea prof. 2 cor., d-na Moldovanu 2 cor., d-na I. Coliban 2 cor., A. Bârsean prof. 2 cor., D. Lupan 2 cor.. I. Murărariu 2 cor., Dr., V. Saftu 2 cor., N. B. 2 cor., d-na M. Baiulescu 2 cor., A. Ciortea prof. 2 cor., G. Chelariŭ 2 cor., N. N. 2 cor., I. Vlădărean 2 cor., I. Lengherŭ 4 cor., L. Nastaşi prof. 1 cor., I Galŭ sculptor 1 cor., G. Galŭ têmplar 1 cor., I. Bianvol 1 cor., Dr. E. Dan 1 cor., G. Jaliu 1 cor., D. Constantin 1 cor., N. B. 1 cor., I. Brenciu 1 cor., d-şóra Vet. Branisce 1 cor., A. Nistor înv. 1 cor., Fraţii Dum. şi Maria Jaliu 1 cor., 20 b., d-şóra Vict. Coliban 1 cor., N. Sasu 1 cor., N. Acsente 1 cor., d-na A. Grozea 1 cor., N. N. 1 cor. 20 b., d-na Eleft. Stinghe 1 cor., d-şóra Neguţiŭ 1 cor., d-şóra El. Ilaseviciŭ 1 cor., d-na Oncioiŭ 1 cor. 20 b., I. Balca 1 cor., G. Stoica 1 cor., d-şóra St. Bidu 1 cor., A. Bidu 1 cor., Delaletca 1 cor., N. Chiffa 1 cor., Const. Pop 1 cor., d-na I. Vătăşan 1 cor. 20 b., d-şórele M. şi A. Lungu 90 b., N. N. 40 b., N. N. 40 b., N. Radu 40 b., şi dela diferiţĭ încă 7 cor. 16 b.

Priméscă marinimoşii contribuitorĭ vii mulţămite din partea ambelor societăţĭ.

Braşov, în 6 Aprilie 1902.

Din însărcinarea comitetelor:

Ioan Tohăneanu, vice-preşedinte — *Ioan G. Rafiroiu*, secretar.

ULTIME SCIRI.

Viena, 21 Aprilie. După „N. Fr. Presse" resultatul cĕlĕtoriei contelui Bülow va fi înoirea triplei alianţe. Negocierile s'au început deja. Scirea acésta se confirmă atât din Berlin, cât şi din Roma

Londra, 21 Aprilie. Guvernul tăinuesce încă resultatul tratărilor cu Burii, cluburile însĕ sunt convinse, că pacea se va face. Se semnaléză divergenţe de părerĭ între Kitchener şi Milner.

Bruxella, 21 Aprilie. Se speră, că greva va lua cât mai curênd sfîrşit, în urma apelului şefilor socialiştilor.

Diverse.

Arestarea unui mare bandit internaţional. După multă casnă şi urmărirĭ a fost arestat în sfîrşit la Zürich (Elveţia) un fórte îndrăsneţ bandit — urmărit de multă vreme de cătră poliţiile austriacă, italiană, belgiană şi francesă. Banditul acesta avea obiceiul sĕ facă pe marele în tóte staţiunile balneare. De obiceiŭ se stabilea în otelurĭ marĭ, — mânca bine, promitea bacşişurĭ enorme. Aḑi aşa, mâne tot ast-fel. Elegantul mosafir fura juvaericalele cocónelor şi ale altor óspeţĭ. Cum opera el, nimenĭ nu putea dibuĭ. Avea o adresă ne mai pomenită. Dér vedĭ, că urciorul nu merge departe la apă. Pungaşul, după-ce se încărcă cu o mulţime de juvaericale furate din tóte părţile, plécă la Aachen, descinde la un otel şi spune, că el e un artist venit din München. In acest otel, pungaşul fură numeróse juvaericale şi un cek, unui muşteriu. Negreşit, scandal fenomenal. Hoţul fuge. Pe drum în tren jefuesce mai mulţĭ călĕtorĭ, césornice. portofolurĭ cu banĭ, etc. Ajunge la Viena. Un fapt fórte interesant, cât este ea al naibii de minuţiósă şi de „mirositóre" poliţia vienesă, nu i-a putut da de urmă. Dér năsdrăvănia cea mare, scițĭ care este? Pungaşul, altminterĭ băiat ferche,ş se duce la Linz, învîrtesce capul unei fete, şi o nenorocesce. De astă dată însĕ i-se înfundă. Poliţia îĭ dă de urmă. Excrocul mai face două „expediţiĭ" la Paris şi la Geneva. Se întórce apoi la Zürich, unde i-se pune mâna în céfă. Credeţĭ că s'a sinchisit? De loc. La el s'au găsit numeróse giuvaericale. Ciudat de tot e, că arestatul nu vré odată cu capul sĕ-şĭ spună numele adevĕrat.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov,

se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge se lângă portul postal arĕtat, încă 25 banĭ pentru ecomandaţie.)

Scrierĭ economice.

Manual complet de agricultură raţională, de Dr *George Maior*, profesor de agricultură la şcóla superióră dela Ferĕstrĕu şi la Seminarul Nifon Metropolitul din Bucurescĭ. Cartea cuprinde patru volume:

Vol. *I Agrologia*, séu Agricultura generală. 34 cóle de tipar cu 217 figurĭ în text. Carte didactică aprobată de On. Minister de Agricultură al României cu decisia Nr. 2078 din 1897. Costă *5 corone.*

Vol. II. *Fitotechnia*, séu cultura specială a plantelor, 38 cóle de tipar cu 202 figurĭ în text. Carte premiată de Academia Română cu premiul Nasturel-Herescu în sesiunea 1889. Costă *8 corone.*

Vol. III. *Zootechnia*, séu Cultura generală şi specială a vitelor cornute, dimpreună cu lânăria şi lăptăria, 49 cóle de tipar cu 225 figurĭ în text. Costă *8 corone.*

Vol. IV. *Economia Rurală*, séu organisaţiunea şi administrarea moşiilor marĭ şi micĭ. Costă *8 corone.*

Cartea d lui prof. Maior se deosebesce esenţial de lucrările de acest fel apărute până acuma în limba şi literatura română prin aceea, că este prima lucrare completă pe terenul agronomiei în limba nóstră, care trateză tóte cestiunile cele mai marĭ ca şi pe cele micĭ privitóre la agricultura română din tote ţĕrile locuite de Românĭ, pe basa progreselor actuale ale sciinţei şi technicei agricole moderne. Ea ia serios concurenţa cu cele mai bune lucrărĭ apărute până acum în limbile culte: germană, francesă, etc.

Economia pentru şcólele poporale compusă de Teodor Roşiu, nvĕţător la şcóla principală română din Lăpuşul-Unguresc. Ediţiunea a doua. Preţul 60 b. pl. 5 b Porto.

Despre influinţa împrejurărilor asupra acţiunilor şi deprinderilor animalelor de Lamarck, cu un studiu asupra lui Lamarck de Panaite Iosîn. Preţul 50 b. pl. 10 b. porto.

România agricolă, studiu economic de Dr. George Maior, profesor de agricultură şi fost estimator espert la banca agricolă. Motto: „Sĕrac în ţeră seracă“. Eminescu. Preţul 2 cor. plus 10 b. porto.

„Rugăciune de pocăinţă“ către Domnul nostru Isus Christos şi cele 12 Vinerĭ marĭ de peste an. Folositóre pentru orĭ-ce creştin. Braşov 1902. Preţul *20 banĭ* cu porto cu tot. Se află de vêndare la *Tipografia A. Mureşanu.*

Nr. 1921 – 1902.

PUBLICAŢIUNE

De óre-ce în 8 Aprilie a. c. doi cânĭ, bănuiţĭ de turbaţĭ, au muşcat mai mulţĭ alţĭ cânĭ, de aceea, în sensul §-lui 68 al art. de lege VII din 1888, începênd cu ḑiua de astăḑĭ sĕ ordinéză pe teritoriul oraşului Braşov pentru cânĭ o nouă contumaţie de 40 de ḑile, cu aceea observare, că cânii — în sensul §-lui 6 al statului pentru cânĭ — trebue provĕḑuţĭ cu botniţă şi în decursul acestor 40 de ḑile de contumaţie, atât pe strade cât şi în locurĭ publice afară de aplicarea botniţei, cânii mai trebuesc sĕ fie conduşĭ de frânghie, ér’ cânii ţinuţĭ pentru paza curţilor se vor ţiné tot-déuna legaţĭ.

Nerespectarea acestor ordinaţiunĭ forméză transgresiune şi cei culpabilĭ, în sensul §-lui 154 lit. i) al art. de lege VII. din 1888 se vor pedepsi cu o amendă până la 200 cor. şi afară de acéşta, cânii carĭ se vor afla liberĭ pe stradă, în sensul § lui 188 al ordinaţiunei pentru esecutarea aceleaşĭ legĭ vor fi prinşĭ şi prăpădiţĭ de călăul oraşului.

Braşov, în 9 Aprilie 1902.

(491. 3 – 3) *Căpitănatul orăşănesc.*

Nr. 3131—1902.

PUBLICAŢIUNE

referitóre la mĕsurarea dării pentru cânĭ anunţaţĭ ulterior pe a. 1902.

Prin acésta se aduce la cunoscinţa publică, că s’a pregătit lista conscripţională şi percepţională despre cânii anunţaţĭ ulterior, că aceea, pe timpul órelor de oficiu se potă lua în vedere la oficiul de dare orăşenesc de orĭ-cine dela 23 până esclusive 25 Aprilie a. c, şi că eventuale esceptiunĭ sunt a-se înainta în scris în cele 3 ḑile.

Reclamaţiunĭ întrate mai târḑiu se vor reînapoia fără considerare.

Braşov, 18 Aprilie 1902.

503,2 – 2 *Oficiul de dare orăşănesc.*

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Aprilie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.95
Renta de coróne ung. 4%	97.65
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120 50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101 05
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.30
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	203.75
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	160 —
Renta de argint austr.	101.80
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de aur austr.	120.45
Losurĭ din 1860.	153.80
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 98
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	691.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	673.—
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	117.32½
London vista	240.30
Paris vista	95 40
Rente de coróne austr. 4%	99.55
Note italiene	93.20

Cursul losurilor private

din 17 April. 1902.

	cump.	vinde
Basilica	19 10	20 10
Credi	431 —	436.—
Clary 40 fl. m.	178 —	177.—
Navig pe Dunáre.	— —	—.—
Insbruck	84.	89.50
Krakau	76 50	85 —
Laibach	74 —	78 50
Buda	— —	— —
Palffy	200.—	207.—
Crucea roşie austriacă	187.—	190 —
„ „ ung.	57.40	58 40
„ „ ital.	29 50	30 50
Rudolf	60.—	60 —
Salm	283.—	287.—
Salzburg	81.—	84 —
St. Genois	237. —	218.—
Stanislau	—.—	—.—
Trientine 4½% 100 m. c.	422.25	426.25
„ 4% 50	40.—	41.80
Waldstein	62.—	66.—
„ de 10 francĭ	36.—	39.—
Banca h. ung. 4%	—.—	—.—

---

159 – 1902.
végrh szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbiróság 1 01V/III 431/1 sz. végzése által Dr. Micu András helyettesitet ügyvéd által képviselt Albina nagyszebeni takarék-pénztár végrehajtató javára vojlai Borzea Josif, Iván Sándor. és Serbán Alexa ellen 730 kor. tőkekövetelés és jarul. erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le felül foglalt és 1250 korra becsült 11 bival, 2 tehén, 1 csikó, tengeri es fa álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek az 1902. V. III 431/2 számu kiküldő végzés folytán a helyszinen, vagyis Voila község házánál leendő eszközlés re **1902 ik év május hó 7-dik napjának d e 9 órája** határidőül kitüzetik és hhoz a venni szándékozók oly megj gyéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett, becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelöző kielégittetéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni a törvényes következmények terhe mellett el ne mulaszszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján történt kifüggesztésért követő naptól számittatik

Kelt Fogarason, 1902 évi Aprilis hó 6 ik napján.

Gyárfás Ferencz,
kir. bir. vghjtó.

1—1 489.

Sz. 1876—1902.
tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy „Fusnica“ tak.-pénztár végrehajtatónak Ovesea Simon végrehajtást szenvedő elleni 1071 korona tőkekövetelés és járalekai iránti végrehajtási ügyeben a brassói kir. törvényszék (a sárkányi kir. járásbiróság) területén fekvő a felső-veniczei 123 sz. tljkvben foglalt A †

127/3	hrsz.	ingatlanra	31 kor.	2048	hrsz. ingatlanra		3 kor.
150/1	„	„	320 „	2050	„	„	16 „
151/1	„	„	45 „	2052	„	„	8 „
201	„	„	62 „	2054, 2055	„	„	34 „
727	„	„	9 „	2082	„	„	23 „
731	„	„	35 „	2155/1	„	„	6 „
769	„	„	9 „	2471	„	„	109 „
776/1	„	„	43 „	2555	„	„	79 „
1115	„	„	31 „	2594. 1596	„	„	51 „
1213	„	„	26 „	456/3 a	„	„	2 „
1271/1	„	„	21 „	502/2	„	„	1 „
1273/1	„	„	4 „	2417/2 a	„	„	36 „
1598/1	„	„	15 „	2442/2	„	„	20 „
1000/1	„	„	2 „	2454/a	„	„	95 „
1728	„	„	2 „	2043, 2045	„	„	159 „
1948	„	„	7 „	32			„
1950, 1951	„	„	14 „	2782/60	„	„	7 „

koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverest elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi május hó 13-ik napján delelött 9 órakor** Felso-Veniczen megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biroságnál előleges elhelvezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt atszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi Február hó 27-ik napján.

A. kir járásbiróság mint tlkönvvi hatóság.

Schupiter,
kir. aljbiró.

494 1 1.
